

Verhaal

Wanneer wij ons proberen in te leven in wat Adam en later Eva in het Paradijs en daarbuiten hebben ervaren, krijgen wij te maken met een denkbeeldig verhaal, ontleent aan summierere gegevens. Ervan uitgaande dat wij te maken hebben met een historische man en vrouw, Adam en Eva, bouwen wij ons verhaal op. Het is altijd moeilijk zich te verplaatsen in een situatie die er duizenden jaren terug was, waarvan wij weten dat er weinig gegevens over zijn, en wat er is, kan vertekend zijn. In de oertijd, het begin of de herordening van de schepping, lezen wij van de schepping van de eerste mens(en). Geschapen naar het beeld en de gelijkenis van Elohim (is een meervoudsvorm: Goden). Aan Elohim wordt geen lichamelijke materiële gestalte toegekend. De vorming van Adam naar het beeld van Elohim dient dan ook genomen te worden als figuurlijke spreekwijze. Elohim vormde zich een beeld hoe Hij de mens eruit wilde laten zien, en naar die gelijkenis werd de mens geschapen. Geformeerd uit aardse componenten, materieel, van vlees en bloed, waarin de Schepper via de neus Zijn intellectuele zuurstof blies als de “adem des levens”. Alzo ontstond de mens en werd geplaatst in een prachtige tuin, de Hof van Eden, het paradijs. In die hof was Adam eenzaam temidden van vele soorten van planten, bomen en dieren. Het lag in de bedoeling van de Schepper om meerdere mensen te maken, althans om een paar te maken dat procreatief was, d.w.z. dat zichzelf kon voortplanten. Daartoe gaf hij hun het vruchtbaarheidsbeginsel, met de opdracht de aarde te beheren. En ook dat hij moest regeren over de vissen, vogels en levende wezens. De Schepper gaf hun ook de wijze les mee (1:29) zich te voeden met zaadzaaiend gewas, en met boomvruchten die zaadzaaiend zijn. Plotseling wordt er gesproken van één boom waarvan zij niet mochten eten, die de naam droeg van “boom van kennis van goed en kwaad”]. Het was geen fysieke boom, zoals blijkt uit de naamgeving. De dreiging erbij was dat de dood zou intreden indien zij er wél van zouden eten.

Jahweh vond het niet goed dat Adam alleen bleef en beloofde hem een hulp te maken die bij hem zou passen, een wederhelft. Onder alle geschapen wezens had Adam geen geschikte hulp kunnen vinden. Toen deed Jahweh een diepe slaap op Adam vallen en heeft uit hem iets genomen en daaruit de vrouw gebouwd. Toen Jahweh klaar was met het bouwen der vrouw, bracht Hij haar tot Adam. Adam bekende dat deze vrouw been van zijn been, en vlees van zijn vlees was. Hij noemde haar Eva, omdat zij uit hem was genomen en opgebouwd. Man en vrouw zullen tezamen tot één vlees zijn en elkaar aankleven. Hoewel zij toen nog beiden naakt waren, schaamden zij zich niet.

De hof Eden was schitterend, vol flora en fauna, met daarin allerlei levende wezens en de mens Adam als vertegenwoordiger van Jahweh. Eenzaam, maar niet alleen. Daar stond de mens Adam, rechtop, op zijn twee benen, met een denk- en spraakvermogen, omringd door vele andere levende wezens, waarvan de meesten kropen en of op vier poten liepen. Veel dieren konden wel geluiden voortbrengen, maar allen misten een redelijk verstand. Met geen van de dieren kon Adam op gelijkwaardig niveau communiceren. De dieren konden zich voorttellen, en dat zag Adam met vermaak aan. Er waren mannelijke en vrouwelijke exemplaren, die paarden en later jongen kregen. Waar Adam ook keek, hij kon géén hulp die gelijkwaardig aan hem was, tegenover hem vinden. Dat moet hem eenzaam hebben gemaakt temidden van de veelheid andere wezens die wél een levenspartner of deelgenoot hadden. Part = deel.

Er waren echter wél levende wezens, de Kha-hey. Dat waren rechtopstaande wezens met een denk- en spraakvermogen, maar niet op het niveau van Adam. Zij leken uitwendig wel heel veel op de Adam-mens. Zij waren toch heel verschillend aan Adam, o.a. in huidskleur, mentaliteit, lichaamsbouw, geestesgesteldheid, etc.. Eén hele schrandere van deze wezens heette Nachash (ten onrechte vertaald door “slang”, wat aan een reptiel doet denken.)

Nachash is de onvertaalbare eigenaam van een wezen, dat kon denken en speken. Adam was blank, ánders blank, kon blozen en zich schamen, zodat men zijn bloed als het ware kon zien in zijn gezicht. Bij andere dieren en wezens kon dat niet worden gezien vanwege hun donkere huidskleur.

Adam was dus ánders dan alle andere geschapen wezens. Adam gaf blijk van ene groot verstand, door dieren een naam te geven naar hun aard. Het moet hem wel vreemd hebben gevoeld geheel alleen daar te staan, zonder partner of wederhelft. Mogelijk zag hij de beesten paren en jongen werpen. Dat zal hem enerzijds verwondering hebben gegeven, maar anderzijds een hiaat hebben laten voelen van gemis: Zij wel, ik niet! Geen hulp als tegenover hem gesteld.

Adam was onervaren, maar gaf wel blijk van zeer grote kennis Hij kon de dieren benoemen, een naam geven. Er waren toen nog geen scholen en academies. Adam moest álles zelf uitvinden. Dat ging hel voortreffelijk, totdat Nachash roet in het eten kwam gooien. Adam moest zichzelf zien te bedruipen. Hij moest zelf uitvinden hoe en wat hij diende te eten, en hoe hij zich kon afweren tegen kwade invloeden. Dat ging in het Paradijs nog voortreffelijk, zolang hij Jahweh maar gehoorzaamde.

Adam was wel hoogbegaafd, een taxonomist. Een taxonomist is een wetenschapper die dieren en planten een naam kan geven. Dat is een hele kunst. Wij dienen er verder rekening mee te houden dat Adam en Eva niet op een natuurlijke wijze als wij zijn geboren uit een vrouw. Eva is min of meer geboren uit haar eigen man Adam. Hoe men ook tegen de val (zondeval van Adam en Eva) aankijkt, feit is dat er een degeneratie is ingetreden. Sinds Adam en Eva zijn er geen perfecte mensen meer op aarde voortgebracht. Het blijkt dat er in onze genen afwijkingen of wijzigingen zijn gekomen,

waardoor ook de levensstijd sterk is ingekort. Hoe dat alles kon, daarover later meer.

Adam was zeer goed, volmaakt in delen, en wanneer hij zijn hersencapaciteit voor 100% heeft kunnen benutten, is hij super intelligent geweest. En dat was hij, een genius. Wij gebruiken nu slechts 5% van onze hersenen.

Verder vraag je je af hoe Adam en Eva ten opzichte van het voortplantingsproces stonden. Waren zij nog “groen”, onvoorgelicht? Zij hadden immers geen voorouders die hen konden voorlichten. Wel konden zij in de dierenwereld zien hoe dieren paarden en er kleine wezens uit de vrouwtjes kwamen na verloop van tijd. Adam en Eva hadden geen seksuele ervaringen opgedaan. Zou Jahweh hen aan hun driften hebben overgelaten? Heeft onze Schepper hen gemaakt met de gedachte om hen aan hun lot over te laten? Moesten ze zelf maar uit zien te vinden hoe zij zich moesten voortplanten? Opvallend hierbij is dat zij pas ná hun zogenaamde “zondeval” kinderen hebben verwekt. Kan de zonde iets te maken hebben met seksualiteit? De boom van kennis tussen goed en kwaad is figuurlijk te namen en is geen fysieke boom geweest.